

KURYER LITEWSKI

*Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.*

z Wilna VS. 17. NS. 28 Września. 1799. w Sobote.

*z Londynu 30 Sierpnia z Gazety
Frankfor skiej.*

Od floty Lorda Duncan żadnych nie mamy dotąd rapportow urzędowych. Stychać że General Abercromby z całym wojskiem wylądował w Texel. W tey właśnie chwili dała ognia z armat w Londińskiej wieży; przyczyna nie wiadoma. W prywatnych listach donoszą Officyerowie, że między żołnierzem lądowym i morskim Panuje przykładowa iednomyślność, która każe nam się spodziewać naysympatycznych skutkow z tey wyprawy.

Gdy albowiem Lord Duncan odebrawszy odpowiedź od Admirala i rządu Batawskiego, względem przyjęcia Xiążęcia d' Orange Stathudera, kazał czynić przygotowanie do wylądowania; maytkowie profilu nayufliniej, ażeby pierwsi występować z Okrętow, zabierając szturmem batterye nieprzyjaciół, i pierwszy ich ogień mogli wytrzymywać, chcąc tym sposobem ochronić lądowego żołnie za utrudzonego żegluga i morskim powietrzem.

Po wysłaniu przedniej straży Xiążę d'York z drugą diwizją pod żagle wychodzi; ta składać się będzie z 15. tysięcy piechoty, 10 tysięcy iazdy, i tysiąca artylleryi. Między piechotą liczymy regimenta gwardyi Królewskiej. Z Irlandyi General Hutchinson prowadzi swoją brigade; ta do trzeciej diwizyi ma należeć. Wszystkim regimentom zalecono iak naymniey bagażow zabierać; resztę w Zamku Dover złożono, która za powrotem z wyprawy rozdana będzie żołnierzowi.

Póki Xiążę d'York zabawi w Holandyi, w kraju naszym Xiążę de Gloucester naywyższą kommandę nad wojskiem lądowym mieć będzie. Z wyspy S. Marcou donoszą, że między la Hogue i rzeką Ifigny diwizya wojsk Francuzkich obozem stała; nie mamy iednak przyczyny lękać się z tey strony niebezpieczeństwa żadnego, pewni będąc, że Flotta Brestńska w tera-

zniejszey roku porze nie odważy się wynieść pod żagle, tym bardziey potkać się z Lordem Bridport.

W Królestwie Irlandzkim poruszenia ziednoczonych Irlandczykow tym mniey uwagi sprawują, im więcej dowodzcow dawnego rokoszu z kraju rząd oddalił. Oprócz wystanych już w rozmaite strony, przed kilku dniami w porcie Waterford wladzono na Okręta 500 ludzi i do Embden prowadzić kázano, gdzie do wojska Pruskiego oddani bydź mają. Dzieie się to na mocy umowy przez Lorda Cornwallis podpisanej, który zeszłego roku zwycięzca w wielu bitwach, chcąc rychły koniec położyć wojnie domowej, przyrzekł naczelnikom rokoszanow pardon Królewski, i wyjazd do Neutralnego kraju, iesli tajemnicę buntu obiawić zechcą rządowi.

*z Paryża 6 Września z Gazety
Hamburgskiej.*

Officyerowie od armii Włoskiej donoszą, że pod czas wiadomey bitwy pod Novi, artillerya nasza wystrzelawszy wszystkie ładunki, cofać się nakoniec musiała. Cóżkolwiek się stało, to pewna że Generalowi artilleryi Debelle przyieżdżać do Paryża kázano; od niego woienny Minister Bernadotte chce bydź dostatecznie uwiadomionym o stanie prawdziwym fil Francuzkich w kraju Genueskim i części Piemontu, którą dotąd ieszcze utrzymujemy,

Rapporta urzędowe z Toulouse opisują bitwy z insurgentami wygrane pod Bourgade, Beaumont, Martory, i na wielu innych miejscach; z tąd się pokazuje, że rokofz w Departamentach południowych przytlumiony zupełnie dotąd nie iest. iak tylekroć gloszono; owszem twierdzą niektórzy, że Wodz Roalistow Paulo zabity nie iest, lecz złączywszy się z drugim ich Generalem Roger, grozi niebezpieczeństwem, albo przynaymniey sily nasze mocno rozprywać będzie.

W skarbie publicznym jednakże zawsze niedostatek gotowizny; urzędnicy mianowicie ciwilni dawno płatnie są; co nie których przywiodło do sprzedania własnych sprzętów. Z tą powszechną wszystkich nieukontentowaniem ku rządowi. W Pałacu Salm zeszli się na tajemną radę najznakomiejli z prawodawców, chcąc wynaleść skuteczne środki do zbawienia Ojczyzny. Mówiono bardzo wiele, podawano tyfusne projekta, iak łatwo zgadnąć, iedne drugim przeciwnie. Cóż za koniec? poróżnili się Oratorowie, nie zrozumieli się, i nie nie zrobiwszy do domów powrócili.

W Departamentach Zachodnich Szuanowie nie przestają prowadzić otwartą wojnę. Officyer na czele 130 ludzi pod Meslay napadnięty przez 600 nieprzyjaciół, le dwie 30 żołnierza uprowadził do Balles Kommandant miasta Laval wysłał liczną szereg diwizją; ta co sprawiła nie wiemy; o tym wątpić nie można, że cały kraj Vendeyki i Departamentu okoliczne są dziś te atrem wojny drugiej domowej, która zniszczy zapewne co w pierwszej przypadku ocalało.

Nie potwierdza się wiadomość przed kilka dniami ogłoszona w naszej stolicy o śmierci Oycy S. Officyerowie z Neapolitańskiego kraju przybyli do Toulonu iednymyślnie przyświadczaią, że garnizon nasz w Capui i Gaecie Anglikom życie i całość przypisać powinny. Gdy albowiem po kapitulacyi Lazzaronowie przeciwko Francuzom zbrojną powstali, Generalowie Angielscy zbrojną także ręką nieprzyjaciół swoich od zguby ratowali.

Chociaż akt oskarżenia przeciwko byłym Direktorom w radzie 500 większością głosów odrzucony został, dotąd iednak niektórzy z reprezentantów przypominają przestają w mowach swoich, że im naród Francuzki winien swój upadek dzisiejszy. Tak niedawno dowodził obszernie Briot, że bywli Direktorowie gardząc zgromadzeniem prawodawczym, łamiąc Konstytucyą, zrywając odwieczne z Portą przymierze, wysyłając Generała Buonaparte na wygnanie do Egiptu, wszystkie klęski już doświadczone i przyszłe na nas zciagnęli.

Tenże Reprezentant pokazał, że wyprawa wschodnia dziełem jest Ministra Talleyrand Perygord. On roku R Ptey 5 w Instytutum narodowym miał mowę, w której dowodził, że ofady potrzebne są Francuzom, że Xiążę de Choiseul roku 1769 chciał one założyć w Egipcie. Jeśli Buonaparte przyjął chętnie i pochwalił projekt nowej wyprawy, uczynił to iedynie chcąc uniknąć zażawionych fidel na siebie. Zafraszal też jego przykład okropny Generała Hoche, według powszechnej pogłoski, przez nieprzyjaciół osobistych otrutego.

Po tej mowie Briot podał propozycyę: 1. Wezwać naród Francuzki do bronięcia kraju. 2. Ustanowić kommissyą z 5 osob złożoną, która radom narodowym projekta do praw gotować i podawać będzie. 3. Zkaf-sować Ministra policyi, ustanowić zaś Ministra Instrukcyi. 4. Roskazać Direktorom, ażeby regestr emigrantów kiedykolwiek ogłosili, nie wpisując, ani też wymazując odtąd nikogo. 5. Skaf-sować Kommissarzy wojennych. 6. Półbrigady nazwać legionami, dając im imiona mężów Ojczyźnie zażuwanych. 7. Corok pod czas pokoju, dawać 10 tysięcy dimisyi, na miejsce zaś uwolnionych tyleż nowych żołnierzy zaciągać. 8. Uroczystości, 18 Fuctidor, 13 Vendemiaire, i 9. Thermidor odtąd nie święcić. Te i kilka innych propozycyi wzięto na uwagę.

Kilka dzieńników w stolicy naszej drukować zakazano. Pobudkę do tego rządowi dał z nich ieden, pytający się czytelników z okoliczności zgonu Jouberta, czyli śmierć wodza nie jest dobrodzieystwem dla narodu Francuzkiego; i czyli ten nie powinien dziękować śmierci za skruszenie tej szpady, która przez lat 8 niemal ludu w bitwach pożyla. W stolicy naszej zupełna teraz panuje spokojność; o Jakobinach, i klubach, zhadzkach i zamysłach ich nie się mychają.

W zgromadzeniu prawodawczym czytano rapporta Generalów: Masseny, Championeta, i Moreau; każdy z nich odniósł korzyść niejaką; lecz coż to jest w porównaniu z klęskami naszymi? Pierwszy naprzykład donosi, że Generalowie Soult i Mollitor 30 Sierpnia atakowali Austryaków pod Usnach i Glaris; ięńców tu zagarnęliśmy iedwie 300. Podobnym sposobem we Włoszech General nieprzyjacielski Klenau zbliżył się do Genui, i za pomocą fregat Angielskich atakował pod Recco stanowiska nasze o mil kilka od miasta stołecznego.

Widząc niebezpieczeństwo armii całej Moreau, który po śmierci Jouberta nie oddalił się z obozu, poszedł w tante strony. Generalom Miellis i Watryn uderzyć kazał; zabiliśmy ludzi 60, ięńców 500 mamy. Championnet z głównej kwatery w Embrun pisze, iż armia Alpeyską zwaną do Piemontu już wkroczyła. Nim zaydą większe bitwy które tu nieuchronnie są konieczne, już stoczono kilka mniejszych utarczek; wszystkie dla nas pomyslnie były.

Prawe skrzydło naprzód stanowiska Montagnetta i Barricades zajął; nieprzyjaciół tam poległo 400. Centrum pod Generalem Duhem 26 Sierpnia pod Villeret zwyciężyło; tam w 5godzinnej bitwie padło nieprzyjaciół 600; zabraliśmy ięńców 120 i 2 działa. Naostatek pod Exilles i Lalsiette 300 ludu trupem położono, 50 wzięto. Swoją stratę Championnet skromnie wyrażował na kilkadziesiąt ranionych; życia zaś

w kilku zaciętych bitwach nikt nie stracił. Wojska nasze zbliżyły się do Suze, i Pignerol w Piemencie.

Nie ma Championnet w obozie nad 30 tysięcy; wiele na tym zależy, aby nie wdając się w bitwę z nieprzyjacielem licznym i zwyciężcą szczęśliwym, udało się połączyć siły swoje z armią Generała Moreau. Na monumencie dla Generała Joubert w Departamencie Ain Oyczyźnie jego, Zgromadzenie prawodawcze 12 tysięcy liwrow naznaczyło. Słychać że wojska nasze tają wyprawę przedsięwziąć w krótko mają na której znajdować się będzie Minister Bernadotte.

Stefan Montgolfier jeden z wynalazców sztuki żeglowania na powietrzu, umarł niedawno w Annonay mając lat 52. W mieście Amiens zgorzał przypadkiem bardzo znaczny magazyn żywności, Dyrektoryat uwolnił z więzienia rozkazał Generała Lanay w Toulouse oskarżonego o wpływanie do insurrekcyi w Departamentach południowych. On całą tajemnicę wyjawiał rządowi, który o wszystkim wcześniej ostrzeżony skutecznie zapobiegł złemu.

Wojenny minister do Departamentów zachodnich kazał przeprowadzić 15 tysięcy nowego żołnierza; za temi więcej nastąpi, jeżeli powstanie Szuanow, lub spodziewane Anglików wylądowanie tego wyciągać będzie. W lasach Eu, w Departamencie niższej Sekwany zgromadziła się kupa niespokojnego ludu; las wojskiem opasany; spodziewać się trzeba, że w tych stronach rozruchy domowe prędko koniec wezmą; w mieście Rouen wiele podejrzanym osobom aresztowano.

z Constantinopola 30 Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Porta Ottomańska dnia wczorajszego wiadomość odebrała, że Kiöse Mustafa za pomocą Rosyjsko Angielskiej eskadry opanował już Rosette i Abukir. Po zajęciu miast pomienionych armia Turecka do Alexandryi poszła; wkrótce więc podobno Egipt powróci pod posłuszeństwo Wielkiego Sultana. Na dowód zwycięstwa naszego, dawnym zwycięzcom przywieziono do stolicy kilka worów napełnionych uszami odciętymi nieprzyjaciółom poległym w Abukir.

Wielki Sultán Tatarowi z raportem przyślanemu darował kosztowne futro, i pensją do życia naznaczył. Z Akry przybyło tu wiele Tureckich żołnierzy iak mowa, ranionych w bitwie pod Abukir. Liczba wojsk na ląd wysadzonych w Egipcie wynosi do 40 tysięcy. W pomienionym wyżej mieście Francuzi garnizon wielki trzymali, mając one za twierdzę i przedmurze kraiu całego. Atakiem Sidaey Smith kierował. Bitwa zacięta i bardzo krwawa; z obu stron wiele ludu poległo, 1500 Francuzów w pień wycięto.

Kapitan Basza z flotą Ottomańską stoi dotąd w Dardanellach. W stolicy naszej zchwymano kilka szpiegów Francuzkich; trzech którzy miasto podpaliwszy zrobili szkody niedawno na półtora miliona piastrow, i flotę zniszczyć podobnym sposobem zamyślali; śmiercią rząd ukarał. W Smyrnie i okolicznych miastach morowa zaraza panuje. Na to mniej zważając Kupcy zamyślają handel rozpocząć z Włochami. Zwycięstwa narodów zprzymierzonych nad Francuzami odniesione, powszechną radość u nas sprawiły.

z Hamburga 13 Września z Gazety N. Hamburgskiej.

Przez nadzwyczajnego gońca odbieramy dziś z Amsterdamu następującą wiadomość. Dziś rano (d. 10.) o godzinie 4 z rana armia Francuzko Batawska Anglików atakowała. O godzinie 9 wieś Protten i szafce wzdłuż Zyp leżące szturmem wzięte zostały. Francuzki Generał David w bitwie poległ; kula mu głowę urwała. Ustępując nieprzyjaciół z boiowiska, wieś School i Schooldam zapalił. Strata jego wynosi na 800 zabitych i ranionych. Generał en chef Brune gońca przysłał z doniesieniem do municypalności naszej. Czekamy wkrótce dokładniejszego rapportu.

z Hagi 10 Września z Gazety Hamburgskiej.

Spodziewaliśmy się w tych dniach ważnych przypadków, nic się przecie dotąd nie stało w kraiu naszym; głoszą że Anglicy atakować będą rozmaite miasta; że z drugiej strony Brune i Daendels coś przedsięwezmą przeciwko Generałowi Abercromby, nim odbierze wszystkie posiłki; lecz do dziś dnia Anglicy i Batawowie z Francuzami stoją nieczynni; wyiowski mała utarczkę, w której straciwszy jednego żołnierza, jednego Anglika wzięliśmy w niewolę.

Główna kwatera armii naszej w Alkmaar; lewe skrzydło rozciąga się do Afenhorn, centrum do Oudearspel, skrzydło prawe do Pelten, z kąd niedawno ustąpił nieprzyjaciół. Ponieważ zaś posiłki wszystkie już do siebie zciągnął Wódz Francuzki, dziś albo jutro nastąpi zapewne walna rozprawa; podobno albowiem negocjacje nic nie sprawiły. To pewna, że wraz po wyjeździe z obozu naszego Generała Don, rząd wysłał gońców do Berlina.

Słychać że nieprzyjacielska Flotta szturm przypuściła dnia wczorajszego do Goeree i la Briel; co się tam stało nie wiemy; iakim zaś sposobem Flotta Batawowa, rzadkim w dziejach przykładem, bez bitwy poddaną została, pokazuje następujący raport Admirala Story. Jak tylko na wieżach w Texel i Helder, iako też na batteryach nadbrzeżnych postrzegli maytkowie nasi

powiewającą chorągiew Xiążęcia d' Orange, natychmiast insurrekcyą podnieśli.

Admirał Mitchell wprowadził do portu naprzód fregaty, Korwety, i statki przewozowe z wojskiem lądowym, ponieważ okręta wojenne nie mogły łatwo przeysć ciasnego kanału. To widząc Story postanowił atakować nieprzyjaciół; lecz gdy haśle do boju podnieść zamyśla, smutną wiadomość odbiera, że maytkowie Washingtona bunt podniosszy walczyć nie chcą. W takim zdarzenia Admirał lud swój do powinności nakłonić uliłował; lecz zabiegi jego daremne były.

Już salbowiem maytkowie do morza wrzucać zaczęli ładunki, kule, prochy; toż samo czynili towarzysze na innych Okrętach. Kapitan Braam i Jong donieśli najwyższemu Komendantowi, że bitwę staczać niepodobno w takich okolicznościach. Kapitan Huis na swoim Okręcie dwóch wodzów aresztował; lecz to na nic się nie przydało. Kapitan Kols oświadczył, że w przypadku potyczki, okręt jego do nieprzyjaciela strzelać nie będzie; ponieważ tak mieć chcą maytkowie.

Nie pozostało więc Admirałowi Story, iak tylko d. 30. Sierpnia rano wystać do Wodza Angielskiego Kapitanow Capelle i Jong, w tej nadziei, że czas odmianę iaką sprawi na umysłach morskiego ludu. Y to jednak nie pomogło: inż maytkowie z umowy powszechney głośno oświadczyli, że walczyć nie będą. Powrócili Deputowani; za nimi przybyło dwóch Officerow nieprzyjacielskich; którzy imieniem Admirała Mitchell nas do poddania się wzywali.

Story widząc że oprócz Okrętu Batawier wszystkie inne bić się nie chcą; postanowił nakoniec siebie i Officerow RPtey wiernych ogłosić brańcami wojennymi. Co gdy się stało, Anglicy wywiesili Flagę Xiążęcia d' Orange, radząc Admirałowi naszemu, ażeby onę według powszechnego zwyczaju wystrzałem z arwat przywitał; odpowiedział Story, że poddawszy się w niewolę, władzę utracił, i nic inż na Okrętach przedtym swoich nie może rozkazywać.

Jedyna teraz nadzieia Patryotow naszych w wierności wojska Batawów lądowego, i przezorności Generała en chef Brune. Ten nie oddala się do Paryża, iak głoszono; Kellerman u niego pełnić ma obowiązek Jnspektorski. Z Departamentow Belgickich regimienta posłkowe ciągnąć nie przestają. Za Generałem Vandamme, David i Giroux przybyli z brygadami swoimi. Wszyscy zaś idą na Rotterdm, Harlem i Alkmaar do północney Hollandyi, co bliższą bitwę oznacza.

z Amsterdamu 10 Września z Gazety Hamburgskiry.

W mieście naszym i okolicach jego General Guerike utrzymuje dotąd bezpieczeństwo i spokojność. Na odgłos ataku przez Anglikow przypuszczonego do Briel garnizon Rotterdamu ruszył w tamte strony. Jeden z nieprzyjacielskich statkow kilkunastu ludzi wyładziwszy na ląd zabrał telegraf nad brzegiem postawiony. Wielki magazyn żywności i furazów który w Anwerpii mieli Francuzi, teraz do Bergopzoom przeprawać kazali.

Oprocz wojska posłkowego, iakie inż mamy w kraju naszym, ieszcze 6 tysięcy Francuzow pośpiesza z wnętrznich Departamentow. Wezwanie twierdzy Coeworden do poddania się Xiążęciu d' Orange, nie sprawiło skutku żadnego. Biegała w mieście naszym pogłoska, że Arnheim i Nimega otworzyły bramy Emigrantom Batawskim; ukazali się ci wprawdzie na granicy RPtey od wschodu; lecz za nadciągnięciem żołnierza Francuzkiego wstecz poszli.

Unas nad brzegiem Zuydersee sypać wiele szanów; batteryi zakładać kazano; ieliby inadz Anglicy miasto ubiedz chcieli, wojska Francuzkie za pomocą Patryotow bronić się do upadley postanowiły. Obywatele rek wizycią zaięci zewsząd tu przybywają; nie którzy poszedłszy do Harlem, Mnyden, Narden, znowu do domow powracają. Dziś rano slyzelismy mocne z armat strzelanie; wieczorem odbieramy wiadomość, że pod Pelten bitwę stoczono; po której nieprzyjaciela do Helder utąpili.

z Zurich 31 Sierpnia z Gazety Frankfortskiry.

D. 27 Arcy Xiąże Karol odprawił radę wojenną z wielo Generalami; nazajutrz postrzegliśmy wielkie odmiany; armia zewsząd ruszać zaczęła; Rosyjskie regimienta, które się znajdowały w obozie Generała Hotze, brzegiem jeziora Zurich pociągnęły. Wieczorem do miasta naszego przybył General Rimkoy Korfakow. D. 29 i 30 cała armia Rosyjska przez miasto przechodziła; niektóre regimienta tu zostały, inne do Sihlfeld, inne do Baden postąpiły.

Półki zaś Austryackie po więkfzey części ruszyły ku Renowi; General Hotze główną kwaterę przeniósł do Rapperswil. Flottilla pod kommandą półkownika Williams, z tąd pod żagle wyzedłszy obróciła się w stronę wyższą jeziora naszego; zabrano na statki 3 tysiące piechoty; wnosimy że pomieniony Officer ważną bardzo wyprawę ma na celu.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna VS. 17. NS. 28. Wrzesnia 1799. w Sobote

z Ratisbony 3. Wrzesnia z Gazety Frankfortskiej.

Dnia wczorayszego zbierano głosy w Collegium Elektorow i Xiążąt względem propozycji podanej przez Cesarza Jmci o dostarczenie contingensow i pieniędzy. Minister Saski oświadczył, że Elektor do R. 1796 wiernie pełnił obowiązki prawem Rzeskim przepisane; lecz widząc Saxonią niebezpieczeństwem zagrożoną, przystąpił do neutralności dla Niemiec północnych u mówionej; musi więc słowa dotrzymać; gotów czynić wszystko, cokolwiek sprzeciwić się nie będzie wiadomej neutralności

Minister Brandeburski wyraził, że w tej materii nieda głosu swoiego, ponieważ według zawartych umow, neutralnym być powinien. Minister Moguncki ofiarował pięćiorakie contingens i 100 Rzymskich mieściców, z tego kraju, który przez Francuzow zajęty nie jest. Minister Brunswicki nie odebrał instrukcyi. W Collegium zaś Xiążęcym wszyscy już wotowali; 19 Ministrow sfosowało się do ządania Cesarza Jmci.

z Darmstadu 3. Wrzesnia z Gazety Hamburgskiej.

Francuzkie Woyska daley za Heilbron nie wkraczały do Niemiec. Generałowie Austriacy Starray i Meerfeldt przymusili Mullera do odwrotu. Ten zciągnowszy do siebie diwizyą Baragney nie liczy w Schwetzingen nad 18 tysięcy żołnierza. Austriackie zaś pomnaża się regimentami z Szwaycarow idącemi. Sam Arcy Xiążę Karol ma Ren przechodzić w Alsacyi. Już dnia wczorayszego miał główną kwaterę w Donqueschingen.

z Strasburga 31. Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.

General Chateaneuf kommandantem został w 4. Departamentach Niemieckich.

Pod Kehl zburzyć kazano domy bliżkie fortifikacyi, około których naprawienia ciągle pracuiemy. W okolicach naszych spokoynosc zupełna. Od Philipsburga dalo się slyszec gęste z armat strzelanie. Mowią że Muller chce obledz pomienioną twierdzę; lecz to niepodobna w tak wielkiej bliskości woysk nieprzyjacielskich,

z Schaffhausen 1. Wrzesnia z Gazety Frankfortskiej.

Od trzech dni przez miasto nasze przeszło 10 regimentow piechoty Austriackiej, 6 batalionow grenadyerskich, 7 pólkow jazdy, i liczna za niemi artylerya, do cyркуlu Szwabkiego. Sam Arcy Xiążę Karol pospieszył na obronę Rzeszy nowym niazdem od nieprzyjaciela zagrożoney; kwaterę ięsił do S. Blaise w letie czarnym przeniesiono. Cała armia postępuje do okolic Friburga w Brisgau. Gdy wszystkie diwizye w jedno połączone zostana, Arcy Xiążę ma liczyć w obozie swoim 65 tysięcy bitnego żołnierza.

z Stuttgardu 4. Wrzesnia z Gazety Frankfortskiej.

Arcy Xiążę Karol w S. Blaise ma główną kwaterę. Znaczna część armii Austriackiej opuściła Szwaycarv, dokonującenie ofwobodzenia tego kraju zostawiając zprzymierzeńcom. Powiadaia że Arcy Xiążę Ren przeysc zamysla między Kehl i Bazileą, chcąc tym sposobem przymusić Generala Malseng do opuszczenia stanowisk prawie niedobitych iakie zaiol w Czerwcu ięsił pod Zurich. To pewna, że z Villingen bardzo wiele pontonow Austriacy przewożą do Renu.

Według rapportu z Heilbron odebranego, Francuzi stoia ięszcze w Sinheim i Wietloch; straż ich przednia ma swoje stanowisko w Woller. Z Austriackiej strony Huzarowie Szekler naybliżsi są nieprzyjacielowi. D 3 w Heilbron slyszano mocne z armat i ręczney broni strzelanie. To pewna, iż ięśli General Muller rychlo nie u-

stąpi na brzeg Renu lewy, bitwa jest nieuchronna. Niektóre półki Francuzkie od Kehl na przód postąpiły, z kąd wnośmiemy, że nieprzyjaciel jeszcze do Szwabii głębiej wkroczyć zamysła.

z Manheimu 6 Września z Gazety Frankfortskiej.

Wodzowie Francuzcy nie uczynili najmiejszej odmiany w rozłożeniu wojsk swoich od dni kilka; od czasu wtargnięcia do Niemiec, oprócz kilku małych u-tarczek, nic nie zrobili ważnego. Wczora tu przyprowadzono cokolwiek jeńców i ranionych żołnierzy z regimentu Kirasjerów Xiążęcia Alberta. Z Moguncyi donoszą, że pomienione miasto i twierdza Caisel ogłoszone są oblężonemi; co jednak, według obietnicy Komendantów i Administratorów, niema trwać nad dni kilka. Ostatniej nocy wojsko Francuzkie bombardować zaczęło Philipsburg. Z początku ogień był gęsty; później osłabiał.

z Berne 1 Września z Gazety Frankfortskiej.

W tych dniach Francuzcy Wodzowie odprawili walną radę wojenną w głównej kwaterze Mafseny, Lenzburg. Powiadają że postanowiono przeysć rzekę Limat, i miasto Zurich atakować.

z Waldshut 31 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.

Francuzkie wojsko wzmacnia się w powiecie Frikthall pod Lauffenburg, i Gippingen. W tych stronach zaczęto sypać batterye naprzeciw uyscia rzeki Aar do Renu. Wodzowie Francuzcy często tu przyjeżdżają dla czynienia obserwacyi. Pod Albruch reduty założono. Z drugiej strony Austriacy czynią ogromne przygotowania; most na batak pod Rheinheim już naprawili. D. 29 do Rafz przybyło z Klotten 7 tyficy żołnierza Cesarskiego; Ren przeszedłszy w Eglisau do okolic Manheimu pośpieszają. D. 28 liczna Artillerya pod Detlingen stanęła; z kąd wnośmiemy, że Arcy Xiążę Karol rzekę Aar przeysć zamysła.

z Strasburga 5 Września z Gazety Frankfortskiej.

Diwizya gwardyi narodowej miasta naszego, wczora poszła do fort Vauban, przedtym Fort Louis, i Lauterburga. W całym zaś Departamencie kazano ludziom zdatnym do noszenia broni stawać nad brzegami Renu, ponieważ wszystkie wojska regularne do Niemiec wkroczyć mają. Twierdza Philipsburg od dni kilku jest oblężona; Austriacy w okolicach Kehl znaczne fily zgromadzają.

z Turinu 24 Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Feld Marszałek Suworow od d. 20 ma główną kwaterę w Asti. Armia przymierzona rozciąga się teraz od Novi do naszej stolicy. Prawym skrzydłem kommanderuje Xiążę de Lichtenstein, po wyjeździe Hrabiego de Bellegarde, który niedawno udał się do Wiednia.

z Liworny 29 Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

7 Okrętów wojennych Angielskich, które od kilku dni w porcie naszym bawiły, wysłano ku brzegom Genujskim. General Klenau ma główną kwaterę w Sarzana; diwizya jego składa się z 7 tyficy piechoty, tyficy jazdy; nadto ma 3 tyficy wieśniaków, którzy drogi między skałmi równują. Mamy nadzieję że wódz pomieniony, odebrawszy których czeka wkrótce, po filki znaczne, przez Toskanią pójdzie do miasta Genui; na on czas armia nieprzyjacielska do Nice ustępować musi.

Ex Direktor Ochs idąc za przykładem Ex Direktorow Paryskich, wydał w Bazylei pismo usprawiedliwiające postępek jego. W mieście Berne powstał rozruch; słychać, że spisek odkryto. W całym kraiu Grisonskim nie zatrzymali nic Francuzi, oprócz góry Ursule, i doliny Urseren, General Lingen złączywszy się z diwizyą Jellachich, podobno nieprzyjaciół wkrótce przymusi do opuszczenia stanowisk pomienionych.

W następującym Miesiącu Pazdzierniku zaczyna się kwartalna prenumerata Kuryera Litewskiego; z Poczta kosztuje na rok złotych 80; na miejscu złotych 60.